

Istarska Riječ

Istarski svakog četvrtka uveče.
Svakog drugog četvrtka donosi
"Istarski prijatelj", "Hiljadu Istrana".
Prethodno za luteranistovima iznosi
45 — 1. na godinu, 2. na
možemstvo 25. i 1. Uro-
bitvo i uprava: Istarski Trič
(Trst) — Via S. Francesco
Assisi 20/1, Telefon: 11-57.

ISTARSKA RIJEĆ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku Istarskog naroda.

Slogom rastu moje stvari, a nestoga već nokvari. — Narodna poslovica.

Oglasni stope 4 lire

za svaki centimetar visine u
širini jednoga stupca. Za više
kratno u rješenju da e se znati
popusti prema pogodbi. Dopisi
se salju uređenju, a novac
u ravi. Neplanirana se pisma
ne prima u, a rukopisi se ne
vrataju ni u kojem slučaju.

Što može marljivost i ljubav

Imam prijatelja Slavena iz dalekih
jeverinih krajeva. Još kao dijete do-
jeo je k nama na more i od svega sre-
te, već i svu našu starinu, sve nase
vjetrine i sve, što je u vezi s našom ju-
oslavenskom dušom.

I tako je on još kao mladić počeo da
upi podatke o našoj prvašnjoj snazi,
našem brodarstvu i o vremenu, kad
jedno bilo u nas u svome jeku. Kad stike stranke domaćina je ista, nova
ime jednom sredi sva ona sila skupljenih
imenovanih fašističkih pokrajinskih
društava i dokumentata, imat'emo
njihopotpunjivo gradju za ono nase slav-
ne doba pravoga, brodarstva i mornar-
stva.

Osim mora zanimao ga je i kraj i osim njih još 6 članova odbora.
Za riječku pokrajinu imenovan je
dr. Nino Depetris, podtajnik, te
federali: i Nino Depetris, podtajnik, te
zrak, kakvu rečenicu, mā i malo neko-
kap. Nino Host-Venturi, tajnik, i Men-
čini; on bi je zabilježio. Mnogo je toga
lio Aldrichetti Verde podtajnik, te još
zakupio do sada. Jedan dio toga narod-
noga blaga stavlja mi je na raspola-
ganje, i ja rado, prebirem listove one
njegove, lijepe uredjene, dosta krupne
česke.

I svega se vidi, da je on češće putovo
po Istri i Primorju, a i niže po Dal-
macija. Gde bi goščao na kakav hrvatski
napis, snimio bi ga fotografiski, i ti
snimci sačinjavaju danas jednu pri-
litno vrijednu zbirku. Kad bi stigao
u kakvo mjesto, propitkivao bi se za
pojedino dijeljence njegove, a kad mu ne
bi ni to dostajalo, onda bi otisao na
grantovnicu i ondje ispisao imena raz-
nih predjela i parcela. Nerijetko bi
tome nadovezao i po koju historijsku
teritoriju ili priču.

U ovoj samoj zbirici, što leži ovdje
pred mnomo, ima čitav riječnik naših
starih, čakavskih izraza, fraze i poslo-
vica. Sve je to poređano alfabetskim
redem, i sve lijepo obrazloženo, obja-
šnjeno.

Već je prošlo dvadeset i više godina,
što moj prijatelj radi u jednoj ljekarni.
Kroz prilično dugo vrijeme dolazio je
on u doticaj gotovo s najvećim dije-
lonom našega naroda i bliže i dalje okoli-
će, i što bi iz ustiju našega puka ne-
obična čuo, sve bi marljivo pohlijedio.
Za mnoge liječke i bolesti imamo naš
svjeze posebne izraze. Neki između-
njih sasvim su naši, a neki su tudi, ali
većinom iskrivljeni i udešeni prema
liku, da stranka bude uvijek imala na
njezinoj obitelji i parculi.

Tako na pr. kod riječi »Javorčići«
(Baccae Lauri) nači ćeće opisan način
kako narod sám veli, da ih uporabljuje.

„Javorčići se stuhu i stave na teplu
vodu, u temu se prilozu stucenega
kafa i pusti da stoji i procedi i popije,
da kad štuhu boli. Žunko je, ma
lobrot!“

Narod ide više puta k ljekarniku, da
njega traži savjet za bilo kakvu bo-
lest. Neko se tuži, da ga „kiseće muta“,
drugi da ga „kosma, va križeš i va
lukši“, treti, da ga „domi po telex“, če-
tiri da ima „sluh na vrati“, peti, da je
živu izvan granica države i to u Eng-
landu, Engleskoj, Tunisu, Turciji, Fran-
sakvi „suhi kaša“, ki pilj, neki opet
ske, Holandiji, Čehoslovačkoj, Španjol-
jama, a ga „prešiklo po hrpi“, drugi, da
su „srce tanča“ i sve tako redom.

Ukupno je među tim Talijanima pot-
pisano 31 milijun 593.422 lire za liktor-
ski zajam.

U Americi se zajam još potpisuje, te
prema tome nije Amerika u ovu svetu
još u računana. Svakako će se i tamo
vjere moralni bismi i mi da stanemo, da
ne zamislimo, i da se pokajemo.

Jest, i da se pokajemo.

Pomislimo samo, koliko smo mi u ži-
tiju čuli izraza u ovom našem milom,
starom i slatkom narječju, koliko fra-
zi i rečenice, koje možda više ne čemo
nikada čuti, i pustili smo, da nam idu
kako ono narod veli, kroz jedne uho
unutra, a kroz drugo van!

Koliko su slični stvari čuli od na-
roda naši liječnici, odvjetnici, suci, pa
svedenici i učitelji kao i svi drugi, što
s običnim ljudima dolaze u svakodnev-
ni dorad?

A naša školovana mladež! Koliko
smo puta mi već u ovom našem listu
preporučivali mladjima, neka sve svoje
sile ulože u to, da se u narodu našem može
postojati vlada bez sile. Ali sile

Dokupi ono, što je u velikoj opasnosti,
da izgine za uvijek?

Koliko smo puta molili i zaklinjali, i
sve bez uspjeha. Međutim još smo na vrijeme, da po-
pravimo, što smo zanemarili. Uprimo
za puljsku pokrajinu imenovan je
on. Mirach, tajnik saveza (segretario
federale): i Nino Depetris, podtajnik, te
zrak, kakvu rečenicu, mā i malo neko-
kap. Nino Host-Venturi, tajnik, i Men-
čini; on bi je zabilježio. Mnogo je toga
lio Aldrichetti Verde podtajnik, te još
zakupio do sada. Jedan dio toga narod-
noga blaga stavlja mi je na raspola-
ganje, i ja rado, prebirem listove one
njegove, lijepe uredjene, dosta krupne
česke.

Za riječku pokrajinu imenovan je
dr. Maurizio Mandel, tajnik i cav. A.
Arnerić podtajnik te još 6 članova, od-
bora.

Za zadarsku pokrajinu imenovan je
dr. Maurizio Mandel, tajnik i cav. A.
Arnerić podtajnik te još 6 članova, od-
bora.

Za novčana sredstva za uzdržavanje
fašističke stranke.

Fašističke stranke donaša izvještaj zadnje
sjednice strankinog vodstva.

Način na koji je izvještaj donašen je
zadnje sjednice vodstva stranke raspravljanja
o financiranju stranke. Zaključilo
se je, da će se stranka uzdržavati do
prinosima svojih članova. Svaki član
meriti će stranci doprinijati onoliko
može prema svojim prilikama.

Tajnicičima pokrajinskih federacija ne-
zajedno je, da još tijekom ovoga mjeseca
prirede jedan iskaz svih onih članova,
koji finansiјalno, dobro stope. Oni će
naime morati stranci doprinijati toliko,
da stranka bude uvijek imala na
raspolaganje dovoljno sredstava za
svoje uzdržavanje. Oni imajući čla-
novi, koji bi se opirali ovom naredjenju
biti će isključeni iz stranke.

Pred procesom Zanibonića.

Posebni tribunal, o kojem smo već
pisali, počeo je svojim djelovanjem.
Vrše se rasprave protiv raznih lica, no
atentatori nisu još došli na red. Deskona-
ra će se voditi rasprave protiv Zanibonića.
Početak je rasprave 21. o. m. On
je tužen zbog atentata na on. Mussolini.
Osim njega doći će pred tribunal
i general Capello, publicist Ducci i još
nekoja lica iz teg atentata. Već su iz-
brani i odvjetnici, koji će ih braniti.
Protiv njih ima 38 svjedoka. Njih će
braniti neki 50 svjedoka. Misli se, da će
proces biti veoma dug, te će trajati 15
do 20 dana. Obtužba je napisana na 45
svesk. Atentator Zanibonić, bivši po-
slanik, priznaje svoju krivnju, dok
drugi optuženi kažu da su nedužni.

Liktorski zajam u inozemstvu.

Novine pišu o lijepon u spuštu lik-
torskog zajma među Talijanima, koji
svrdu da ima „sluh na vrati“, peti, da je
živu izvan granica države i to u Eng-
landu, Engleskoj, Tunisu, Turciji, Fran-
sakvi „suhi kaša“, ki pilj, neki opet
ske, Holandiji, Čehoslovačkoj, Španjol-
jama, a ga „prešiklo po hrpi“, drugi, da
su „srce tanča“ i sve tako redom.

Ukupno je među tim Talijanima pot-
pisano 31 milijun 593.422 lire za liktor-
ski zajam.

U Americi se zajam još potpisuje, te
prema tome nije Amerika u ovu svetu
još u računana. Svakako će se i tamo
vjere moralni bismi i mi da stanemo, da
ne zamislimo, i da se pokajemo.

Jest, i da se pokajemo.

Pred nekoliko dana izvršilo je ministar-
stvo za izvješće poslove mnoge promjene
u diplomatskom službi. Izmenjeni su ge-
neralni konzuli u Düsseldorfu, Münche-
nu, Prahu, Grazu, Budimpešti i Berlinu.

Osim toga se izmjenjeni neki savjetnici
poslavnstva i mnogi činovnici samom mi-
nistarstvu.

Francuzi o jugoslavenskom vojsku.

Jedan uvaženi francuzski list pozvao je
dan dusi članak posvećen jugoslavenskoj
vojski. U tom je članku predstavljena ta
stvarna snaga s kojom se mora računati.

List dodaje, da je jugoslavenska vojska u
pogledu organizacije, broja, neobrazbane i
naoružanja jača od ma koje vojske u
srednjoj Evropi. Tako je pred kratkim i
milanski list „Corriere della Sera“ pisao.

Smrt generala Vučatovića, strica italijanske
Kraljice Jelene.

Dne 4. o. m. umro je u bolnici u Beo-
gradu armijski general i polazni crnogors-
ki rotoljub Janko Vučatović, član vojne
savjetke, brat dva crnogorska kralje: Mi-
lene i stric talijanske kralje: Jelene. Bio
je više puta i predsednikom bivše crnogorske
vlade. Za vrijeme balkanskog rata
zapovedao je crnogorskog vojskam. Po-

Politički pregled

ITALIJA.

Fašističke hijerarhije

U poslednjem službenom listu faši-
stičke stranke donašena je lista novo-
imenovali fašistički pokrajinskih

moramo upotrebljavati pravedno. Tre-
ba ju uporebljavati za opće dobro. Sila
morati biti s cijelim narodom pravedna
i ako čini nekim pojedincima krivo.

Mi ne možemo gubiti vremena praz-
nim blehetanjem u parlamentu.

Zbog preugostog pučanstva, moramo
nastojati da iz naše zemlje izlazi u

najmanji gram žive. Unatoč svih na-
činu, napravljanja Italija ne može da
prehranjuje cijeli svoj narod. Mi se mo-
ramo proširiti ili eksplozirati. Ne ka-
žem time, da Italija mora napasti koga

od svojih susjeda. Moramo imati str-
povljivost, isto takvu strpovljivost kakvu

ima i Engleska: strpovljivost, koja traje

vječno. Stoljeća. Svjetski imperij nije

stvar, koja se može naglo skratiti. Ve-

liko će se Italija razviti sama od sebe.

Ona će postati polaganem snažnom
najmanjim povijesti.

Italija prama Njemačkoj i Austriji.

Dopisnik njemačkog lista zapitao je
da on. Mussolinija što on misli o zbij-
enju Njemačke i Austrije. On. Mu-
ssolini je izjavio: „Zbijenje Njemačke i
Austrije na Njemačku je važnije nego
za Italiju. Do toga može doći jednoga
dana. Porast i razvitak država je lagam.
Priliku su se u maloj Austriji održao
ne ipak imaju ljudi, koji misle, da
će u jednom stoljeću većina sadanjih
malih državica nestati. U politici i in-
dustriji nema mesta za male jedinice.“

JUGOSLAVIJA.

Vlada.

Kako smo u zadnjem broju javili, vlada
je bila nagla pala, no opet je brzo sastavljena.
U novu svu vladu ušli radikalci i slo-
venski klerikalci (Korošec). Radikalci više
nisu u vlasti. Bilo je ušao u kombinaciju
nove vlade radikalac disident dr. Nikolić,
no opet je ispal. Vlada je bila sastavljena,
no ipak imala u skupštini potrebnu većinu.
Uzunović je stupio u pregovaranje s
predstavnicima njemačke narodne manji-
stvene u Jugoslaviji, te su oni očekali, da će
potpomagati red vlade, i da će na tu skupštinu
dobiti većinu. Tako je i ova vlada
dobila većinu u skupštini.

Posjet jugoslavenskih poslanika Čeho- slovačkoj.

Jugoslavenski poslanici spremljuju se, da
u svom posjetu koji su Čehoslovaci lanske
godine učinili Jugoslaviju. U tu svrhu
otići će do par dana u Prau 20 jugoslavens-
kih narodnih poslanika. U Čehoslovačkoj
novine pišu mnogo o tom posjetu, a pos-
lanici se spremljuju, da svoju vrstu sto
državu dočekaju. Do granice se im da-
pade izlaz u susret. To će biti jedna po-
novo manifestacija slavenskoga bratstva.
Ne samo da će se riječima i govorima
izraziti, nego će se za vrijeme boravka
našim poslanicima obrazložiti i govoriti
o posljedici, da se ruske čete sakupljaju
u Balkanu, osigura put u Malu Aziju, a to
bi težak udarac za Rusiju. Iz tog svega
slijedi da je za Rusiju najbolje da se pri-
bliži Poljskoj. Rusko-poljski ugovor bio bi
od velikog značenja za slavensku buduć-
nost, a napose ako bi mu se približila
Mala Antanta.

POLJSKA.

Zbijenje s Rusijom.

Poljska i Rusija rade na zbijenju. O
 tome pišu dnevne novine. Osobito je za-
počeo govor, koji je izrekao pred nekoliko
dana u Moskvu poljski poslanik. Smatra
se, da taj govor nije izrečen tek onako iz
pristojnosti nego baš iskreno i uželj, da
se što prije stupi na što ozbiljniju rad oko
stvaranja prijateljstva između Poljske i
velike Rusije. Poznata je činjenica da su
Rusi i Poljaci živjeli dugo u nekom sta-
rom neprijateljstvu, koje je bilo nasi-
đeno od davnine. Kriva je to bila razli-
ka u vjerama. Poljaci su naime katolici,
i to dobro katolici, dok su Rusi prav-
oslavni. No, u današnje moderne doba
treba zbaciti stare mržnje. Politik treba
biti posebno od vjere, a narodito među
srodnim bratovima ne smije vjera da bude
kamen smutnje. To su uvidjeli i Poljaci
i Rusi. A tako i valja. Sovjetska vlada
će doći do dokaže, da želi iskrenu saradnju
sa svojim bratom i susjedom.

Slavenski blok.

Poljski listovi posljednjih dana počeli
su pisati o vrlo zanimljivom pitanju, naime
o osnutku slavenskog bloka. U većini li-
stova ovu osnovu obrazlažu ovakvo: Nje-
matka se sve više približava Engleskoj, a
uslijed toga postaje bez vrijednosti po-
djednici Njemačke i sovjetske Rusije.
Naime Njemci računaju s time, da će preko
Balkana osigurati put u Malu Aziju, a to
bi težak udarac za Rusiju. Iz tog svega
slijedi da je za Rusiju najbolje da se pri-
bliži Poljskoj. Rusko-poljski ugovor bio bi
od velikog značenja za slavensku buduć-
nost, a napose ako bi mu se približila
Mala Antanta.

KITAJ.

Kineski zapletaji.

Jos je ujek čitavo zanimanje među-
narodne politike usredotočeno na Kitaj,
koji bi mogao ozbiljno ugroziti svjetski
mir. Velike se vlasti spremljuju da obrane
Sjangu, kojemu su zaprijetile pobunjene
čete. Engleska sada radi u vezi sa Ameri-
kom, Francuskom i Japanom. No velike
vlasti zabrinjuju držanje sovjetske Rusije,
jer dolaze vijesti, da se ruske čete sakup-
ljaju na madurskoj granici, što bi zna-
čilo, da se i ove strane sprema mnogo
opasniji udarac.

Dnevne vijesti

Vrijeme u Istri

Prvi dani januara bili su malo hla-
di. Onako — zimski. A zatim smo imali
neko ekstra vrijeme, ugodno i lijepo.
Izgledalo je, kao da bismo bili u proljeće. Izgledalo
je, kao da je proljeće prevarilo Sv. Ma-
riju Kandleru i da se je požurilo s do-
laskom. Januar je mjesec u kojem se
života u toploj mjeri od zime stiže nisko
ispod nijeste — u kuticu. No, ove godine
dizala se je — na sunce. Nije bilo ni
osoblje kiše, a ni onih očistih vjetrova.
I već su bile počele livade evasti, a pu-
povi na mendulama bili su se počeli —
junačiti.

Da, ali Sviđećina — ona odlučuje o
tomu, kada i kako će doći proljeće. Ona
je neke vrste krize u bolesti. Pa Šta se
dogodilo? Došla je ona, a s njome i
nevo vrijeme.

Ko Božiću opet je zavijala bura.

Iz Čićarije nam javlja, da je temo
započeo i snijeg do 10 cm. visok.

„Pofela“ je druga — zima.

te plesove čini, upravo je izvanredna. Što je «Vedeta» jednog dana donijela novost, da su se jedne večeri na Dantovom putu potukla dva vrlo uvažena i zaslužna gradjana. Uredništvo lista nadodalo je to vijeti nekoliko redaka ističući da će se na taj vrlo neugodan slučaj vratiti u budućem hroju, a medijutim preporučuje pozadjenima, da se što prije izmire, već danom na vrlo ozbiljni čas.

Imena posvadjenih nisu bila napomenuta, stoga je i radoznalost na Riječi ravnodana od časa do časa. Svi su u velikoj naročnosti čekali daljnja otkriće o toj stvari, te više, što niko nije pravno znao da kaže, ali kada ni kada ni zašto je došlo do te svadje.

Napokon je «Vedeta» opet progovorila i izjavila, da je do pomerije ipak došlo, pa da su obje stranke uzele u teatru Vodice svaku jednu ložu jednu do druge, baš za veliki ples, koji da će se u teatru pribrediti iduće subote.

U tomu su teki inteligentniji Riječani vidjeli na nasamareni, i da ono nije bilo to nego jedna obična reklama za onaj sljedeći ples.

Medijutim imo još danas na Rijeci nije ljudi, koji drže, da je uistinu došlo do svadje (čudo ne bi baš bilo nikako) i jedva čekaju da svemu subota, kad raspokon moći na svoje oči da vide, da su ta dva vrlo uvažena i zaslužna ravnodana individuali.

Zamjerimo im: ta koliko mi, što svakog danom čitamo novine proglašavamo, svi ih ne bi ni pas na maslinu.

Naš Celsus Constantini, koji se nalazio u Rijeci u doba kad i d'Annunzio, vratio nedavno iz Kina i bio je obeciano biskupskom tu, da će skorih dana doći na Rijeku, nekoliko vremena proveđe u gradu, te se u toliko proslavio. Medijutim u tijeku čas pisao je Celsus biskupu pismo, komu mu javlja, da mu nije moguće uniti svoje obetejanje, budući da moram krenuti u Kinu, gdje da je položaj toga težak. Neka voda nosi i Kinu i Celsusa, koji na emu evo oduzimaju jedno lijepo veliko veselje!

Ovih dana slušao sam u jednoj krčmi starom gradu ovaj razgovor:

Krčmar: No kako vam se svidja ovo novo vino?

Gost: Novo! Vi zovete ovo vino novo? Da ga već godine u godine pijem u — šati.

Jos jedna: Prelažeći ulicom, koja vodi svetoga Vida k Torniju, čuo sam jednog oca, goje užasno kara svoga sina. Nasjetkuću ču:

A sada, nitkove, idi u svoju sobu, stvari se u nju i da si mi smjesti domaćin.

Posljednja: Nineta ima da ide na neki kostimirani žutu: te preda manom dugo vremenskom glavu, kako bi se odjenua. Na mju mi to dodija, pa cu: joj:

— Obucite se jedanput kako ženska! To vam bit najinteresantniji kostim.

Rokac.

IZ VODICA.

Krčni put u crkvi i — izvan crkve. Već mnogo godina mi u našoj crkvi nismo imali slika krizognog puta. Još u vrijeme sličnog rata bili smo u naruci u Českoj, abrali smo bili za troškove među sobom nolidare, no nesrećne se je pošiljka bila gubila, jer je bila poslana iz Česke baš dane prevrata.

Kada je došao k nama, pred dvije godine, veleć gosp. Ančić, da se ponovno posao oko sabiranja mladoreza za kupovanju novog krizognog puta. Uspejelo mu je izbrati potrebljnu sivoticu i tako smo i u odicama uređili bar donekle našu crkvicu.

Dobili smo naime slike krizognog puta, te ih je naš župnik već i blagoslovio to na dan Svjetlostice dne 2. o. in. Isti dan blagoslovijen je i novi crkveni župnik, koji je kupljen takodje sabranim podarima.

Ne više puta na našoj miloj novini istarskoj Riječi spominjali naše puteve, svi su u veoma lošem stanju. I sad se moramo nešta da kažemo o tom našem nekriznom — krizognom putu. Naša cesta cesta imala se izgraditi još prije slijeskog rata. U tu su svrhu bile raskosne naše njive i sjenokoše. Mi nismo nismo bili protivni; bili smo naime uvjereni, da će nam nova cesta donijeti ljepejši život, ne samo Vodicima, nego i cijeloj župici. Župa se je bila zasnovala, i kako kosmo, raskopali su bill već i po njivama — ne više od toga ništa. Ostalo je sve u potfetu, bez nastavka i svrha.

Obradili smo se više puta na naše opće, da se riješi to višeputi pitanje naših žesta. Ali naš je glas bio uvijek — glas apljućih u pustinji. No, kaže poslovica: cmozi si sam pak će ti Bog pomoći. Mi toga i držimo. Pa uvidjeli smo, da nam jedino u složnom radu spas.

Najprije smo se ušli u agitaciju po našim selima, da se složimo i da sami organiziramo rad oko ceste. Cestu bi se moralo graditi u društву, i to Voditanci, Jelovčani, Podgorci i Danci, morali bi zadnjem da dovrše cestu do stanice Postorje. U tu smo svrhu potčeli se potpisivanjem jednog novčanog fonda, koji nam je potreban da kupimo sve potrebno za rad.

Mislimo, da je ovo jedini izlaz iz našeg stanja. U mnogim bismo stvarima i pitanjima moralni ovako postupati, pa bi

nam mnogo bolje bilo. Ne samo vikati i govoriti o zлу (o, u tome smo svi složni!) nego moramo u tišini da radimo svim sjeđenjima snagama. U tome je naš spas — u složnom radu! — Javiti ćemo Vam kako će ovaj naš naum uspeti. — Vaši Voditanci.

IZ ROCISCINE.

Naš život - Poštujmo kršću Božju. - Onima koji odlaze naš pozdrav.

Evo i nas ročuna, da opet prihvatićemo pero pa da pokažemo da smo još tu. Javljali bi se radije i češće, kad bi imali nešto vesela, lepa da saopćimo, ali ovako, ono što drugi, sa svih strana istre pišu u našoj novini, mi takođe potvrđujemo. Svih nam pristiže ista sudbinu, isti su nam jadi-Slabe, teške gospodarske prilike itd. Ovako čekamo da se desи što lepa, pa uvek samo čekamo i čekamo, a to lepo ne dolazi. Iz naših gospodarskih mizerija ne iskopava se lako.

Ne gubimo nade sa svim tim, a zahvaliti se zato moramo ustrujivosti, onoj staroj drugarici istarskih Slavena.

Nismo mi ročani ljudi, koji bi baš rado mole, jer živimo kršćanski i mislimo da vise Bog, ugodomu držeci se one: «Ne čini drugome ono, što bi tebi zalo bilo, da i drugi učini!». Ali opet, nedjeljom rado idemo u crkvu, da tamu čujemo našu molitvu, pa da zapovedamo svu skupu one naše stare crkvene pesmice. No i tu u zadnje vreme novotvarija Mesto, da se našom crkvom buje crkvena pesma, čuje se neko deranje, da i one naglavne uši zahole. Bit će da se «gradska dečurljiva» pomuti.

Mesto di vše na ulici, izabrala je crkvu zato. Ili bi im veseljim nekoj (koji da kreira crkvu iz dakefa motre), hoteli nas razveseliti, da se duhom prenesemo u kakav cirkus. Kako vidite, ipak ima još dobrini ljudi, koji se brinu za nas. A još će veće veselje imati trogav pamuka, dečko če name od sele trebatи, da dobro začepimo uši.

Sa svim strana čitamo, kako se svu tuže na iseljivanje, a mi ročani moramo se tome pridružiti u prvom redu. Ta otišlo je vec, gotovo sve što je bilo od koristi u Ameriku, a još se mnogi spremaju. Nemo zarade, u kući nista, pa mora svak u svetu, da pomogne sebi i svoje, da ispitati dečko, da danonečke raste. Ali svih tamo prati nuda u povratku.

Svak u sebi nosi ona pesnikova reč: «Mesto mi je najmilije, ta dolina gde prebivam». Svakome je draga kućica u kojoj je svet ugledao, zemlja koja ga je hraniла, te sve ono, što je s njime čitilo.

A promatrajući u tjudini bogate gradaove, ipak sam sebi veli naši stranin, reči istog pesnika: «Najkrasnijim nebili gradovi zamenio stanak taj».

Suznih se očiju svak opratra od svojeg sela. Gleda svoj rodni kraj, sa prozoreća vlačka, koji ga nosi do mora, po kojem onda putuje dalje u daleku Ameriku.

Gleda svoje maleno selo, koje ko da ga čeka — i mirno leži pod bračem. Hoće svak, da utisne miši sliku u svoje srce, pa da tu sliku nosi svuda, ka svetinju, Žensko naš je svima za braćom, za prijateljima koji idu, slično mora biti.

Svi seljani prate ih na malu postaju, da im još jednom dokažu time, koliko su im dragi. Sretno neka putuju i oni, koji ovih dana odlaze, i neka ponešu pozdrav nas i naše zemlje, onima, koji su već tam. Svi su užasno zanimali, da se sretno povrate. — Mladi Rotanti.

IZ KAŠTELIRA.
Iz koparskog tribunala — Proces zbog nesreće u rudniku.

Godine 1925. dogodila je se u jednom rudniku bočkita kod Kaštelira teška nesreća. Za tu su nesreću bili okrivljeni: inženjer Oskar Gelhart, koji je onda bio generalni direktor društva «Samt», inženjer Francesco Carta, rudnički pomoći, Umberto Patelli, nadglednici Anton i Simun Sterch, te Emanuel Cossetto. Pred nekoliko dana vodio se je pred koparskim sudom zbog tog procesa.

Nesreća se je bila dogodila 18. decembra. Otkinila se masa materijala te je pokrila rudniku bočkita kod Kaštelira teška nesreća. Za tu su nesreću bili okrivljeni: inženjer Oskar Gelhart, koji je onda bio generalni direktor društva «Samt», inženjer Francesco Carta, rudnički pomoći, Umberto Patelli, nadglednici Anton i Simun Sterch, te Emanuel Cossetto. Pred nekoliko dana vodio se je pred koparskim sudom zbog tog procesa.

Nesreća se je bila dogodila 18. decembra. Otkinila se masa materijala te je pokrila rudniku bočkita kod Kaštelira teška nesreća. Za tu su nesreću bili okrivljeni: inženjer Oskar Gelhart, koji je onda bio generalni direktor društva «Samt», inženjer Francesco Carta, rudnički pomoći, Umberto Patelli, nadglednici Anton i Simun Sterch, te Emanuel Cossetto. Pred nekoliko dana vodio se je pred koparskim sudom zbog tog procesa.

Dne 27. prošlog mjeseca bili su zbog te nesreće pred koparskim sudom sastušani optuženi radi nesreće, te rođbine unesrećenih i razni svjedoci. Zatim je sud odgođio raspravu, jer je bilo potrebno sastušiti glavnog inžinjera direkcije rudnika, Vučića, koji je posjedao razložio svoja mišljenja o nesreći. On je rekao, da je iresete uslijedila uslijed neracionalne metode iskopavanja i zbog meteoreoloških prilika.

Inž. Sorasio, direktor tršćanskog rudničkog odjeljenja, kaže, da se tehnički razlozi nesreće ne bi bila uslijedila, jer se rudnici bili često nadgledani, a nikad se nije opazilo, da bi se moralo nesto poduzeti protiv neurednog rada ili zbog nepotpunjavanja policijskog zakona o rudnicima.

Publico ministero uzimlje u obzir razlaganje inž. Mayera te drži, da su za nesreću svačak odgovorni optuženici, te traži da se kazne: inž. Gelhart, inž. Carta i Patelli sa 14 mjeseci zatvora i 5000 lira globice, a bratci Sterch i Cossetto sa 10 mjeseci zatvora i 1500 lira globice.

Opuženo je branio advokat Tamaro, koji je govorio, kako oni nisu odgovorni za

nesreću, da su optuženi riješje kazne. Sud je uzeo u obzir obranu, te rješava krivnje

sve optužene.

Franina i Jurina

Fr.: Ki je ono malo prej bil puš tebe?

Jur.: Stari Mate Simićev, dole z luga. Pak ča ste ono onako dugo tam-baskali?

Jur.: Prišal mu je z Ameriki od sina list, pak je otel, da mu ga pročitam.

Fr.: A ča mu piše sin, ako se sme znat?

Jur.: Da je zdrav i da mu ne gre slabio i da mu pošije za tabak sto talari, a to će reč preko dve tisuće i tri sto lir.

Fr.: Buskarona! Tu je beći i za pušit i za živojat.

Jur.: Namor je. Pak da je i manje, bilo bi svejedno lepo: miti veće utehi za jednega oca i jednu mater nego kada vide, kako ih se njihova rojena dečka bori.

Fr.: A je tako, je! Kada mi j'ono sin, ki je gore negdje na Kranjčeh, poslal onu okovano pipu, bil sam tako vesel, da me ni mogao ni vratiš trpet.

Jur.: A ter ne biš trebela ni danas!

Fr.: Po moju punu ne bim.

Jur.: E, da bi znali sini i hčeri, ča će reč: ugodiš kadagodi i svojem brižnem starejšem! I dat njim kada i kada malo veselja, male utehi!

Fr.: I malo pomoći Trebe platiti ovo, ono, a ya kuće ne krajaca.

Jur.: Hrabi se, ne mogući se ne mogući, ali treba raditi, i to mnogo razumije nego li što mi radišmo.

Sve bi to bilo, kad bi se mladost opametila za rad i za knjigu. Našož bi mladež trebalo malo zapovijedi, a osim toga i mnogo — knjige. Danas se je bez svake uverio, da bez znanja nema napretka.

Zato pamet u glavu, dok nije prekasno. Pokušimo, da nismo ni mi zadnji i da nismo nazadnji — Altura!

Jur.: I oca! Oče, budi volja Tvoja — to su njegove najveće besedi. Otac i majka. Dva najlepja imena! Da bi Bog dal, da bi svi naši mlaji, i oni ki su doma, i oni ki su rastreseni po svete, vavek ih imeli na pamet i nikada ih ne pozabili i —

Fr.: I pivali onu našu staru:

Mi smo jednog oca sin, i jednu nam majku daj!

IZ ALTURE.

Jedno naše zlo.

Mnogo je vremena prošlo, da vam se mi Alturci ne javljamo. U to se vrijeme naše prilike nisu promjenile, nego, dačapo — pogorsale su se. Razni porezi i takse rastu kao i drugde tako i kod nas — općini je potrebno silišni novaca, jer se nalazi u privlačnom stanju pa smo prema tome i mi na udaru njezinih mizerija. Prošle godine morali platiti po tri puta za ovaj kompost, posamezno i to svaki put više. Moramo platiti i šutjeti. E, pa šta ćemo?

No, i na sive druge naše gospodarske zlo, po svu prilici ne zabrinjuje naš mladež. Ne taru tu našu zlatnu mladež brigje za svakidanji kruh nesušni. Meni se sve čini, da je Istrom zavladala neka gadna zarazna bolest, koja nam najviše zida dozna.

Iz svih krajeva iste slične vijesti. Mladež samo troši, pleše i — nosi svilu, teško zasliveni svilu.

Tako je evo i kod nas. I alturska mladež misli samo kako će blagdan i nedjelju lepo proći, kako će potrošiti ono, što svakucu kroz sedmici zaslubiš. Ali ne samo nedjeljom, nego i u druge dane troši se i pije. Ne pita mladež da li imu u kuki, da se kupi kruha.

Ne kažem, da su svi takvi, ali većina je takvih. Mnogo su tome krivici i roditelji, koji ne paze na svoju djecu, koji ne vode brigu kud se klatari i što čine njihova djeca. Zar nije žalosno vidjeti mladeži, bojeći balavce, od 14—15 godina u krčmama uz luke i karte.

Mnogima će propasti sve, bez krivnjem njihove lijepe djece. Sve će im ići na banjani. A samo njihovom krivnjom. Kakvo je ovo doba došlo, da se vec ni djeci ne može zapovjediti!

Poznato je, da Altura ima dovoljno zemlje. Razumnim gospodarenjem moglo bi se na našoj zemlji prehraniti još ovovliko pučanstvo. Da, ali treba raditi, i to mnogo više i mnogo razumije nego li što mi radišmo. Sve bi to bilo, kad bi se mladost opametila za rad i za knjigu. Našož bi mladež trebalo malo zapovijedi, a osim toga i mnogo — knjige. Danas se je bez svake uverio, da namirimo drugog trgovca. Glede ovog pitanja rabimo pouka i savjetu. Mi prodavamo goveda po takvoj mrtvoj cijeni, a naši mesari prodavaju meso po 6 lira i skuplje. Mi im to prigovaramo, a oni nama: došla naredba da moramo prodavati po 6 L. Jasno, mesari i ostali kupci ne će da gube; oni će da imaju dobitak onakav kakav su i prije imali, onaj obični velikobitak. Naši se mesari bogate. S tem naredbom da se prodava meso po 6 L. dakle nitko nije pogoden nego poljoprivredac. Mi marvogoci, mi seljani nosimo — grješke svijeta. Pojetinjenim mesom samo se pogodovalo gradjanima, činovnicima. Seljak trpi. Pa neka bude meso jeftino, nek svijet živi; ali istodobno sa naredbom o cijeni mesa, valjalo je da dođe druga naredba: sve ostale životne potreboće nek pojedine razmjereno. I tu se moralo ustanoviti, po kojim cijeni, da se stope prodavati. Ovako bi se sve bilanciralo. Kako stvar sada stoji, vaga kupnje i prodaje je nevaljana, kriva i nepravedna. — Mi recimo, moramo hranu i krmu kupovati u našoj cijeni, tako da nas naša krvava ili vili prasac, što smo ga prodali, više stoji nego smo za nj primili. Nama bi bolje koristilo, da ne gojimo ni goveda ni kruke. A onda čim se bранiti? Kako do nevac? Ovo su opet — teška pitanja za nas poljoprivredce. Ovakovo stanje i približno slije sada da odhacimo i motiku i plug i životinjstvo, pa da se bacimo na neko drugo polje rada i zarade. Mi nazadujemo, mi propagamo.

Propagamo jer su nam veći troškovi nego primici. Ovo će vam reci ne samo lažitočivac, nego i najbolji gospodar, Stedljiv do skrnosti i radin krov.

— Jedan gospodar.

Jesi li obnovio preplate?

